

عوامل خطر بستری مجدد جانبازان شیمیایی مبتلا به بیماری مزمن ریوی به دلیل تشدید عالیم

حسن عراقی زاده^۱، علی کریمی زارچی^۲، مهدی عزیز آبادی فراهانی^۳، حمید رضا خدامی ویشتة^۴

آدرس مکاتبه: دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌الله (عج)، تهران - ایران

چکیده

مقدمه: بستری مجدد جانبازان در بیمارستان‌ها، از علل اصلی تحمل هزینه‌های اقتصادی سنگین بر سیستم خدمات سلامت کشورها محسوب می‌شود، و کشف عوامل خطر ساز قابل کنترل بستری مجدد می‌تواند در جهت کاهش هزینه‌های سیستم سلامت موثر باشد. مطالعه حاضر با هدف بررسی عوامل مرتبط با بستری مجدد جانبازان شیمیایی مبتلا به بیماری مزمن ریه به دلیل تشدید عالیم انجام شد.

مواد و روش‌ها: در مطالعه آینده نگر حاضر، ۹۶ جانباز شیمیایی از میان ساکنین سردشت در سال ۱۳۸۵ به روش تصادفی ساده برای شرکت در مطالعه انتخاب شدند و برای بروز بستری مجدد (۲ بار یا بیشتر طی ۶ ماه) به دلیل تشدید عالیم ریوی، مورد پیگیری قرار گرفتند. مشخصات دموگرافیک (سن، جنس، وضعیت تأهل، سطح درآمد ماهیانه و سطح تحصیلات)، یافته‌های اسپیرومتری (FVC Predicted و FEV1 Predicted، VC Predicted)، کوموربیدیتی جسمی (Ifudu)، شدت عالیم اضطراب و افسردگی (HADS) و همچنین شاخص توده بدنی (BMI) در کلیه شرکت کنندگان ثبت گردید. عوامل خطرساز بستری مجدد به دلیل تشدید عالیم ریوی در جمعیت مطالعه با استفاده از رگرسیون چند متغیره مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: از کل افراد مورد مطالعه، در طی شش ماه، ۲۳ نفر (۲۴٪) دچار بستری مجدد به دلیل تشدید عالیم ریوی شدند. بستری مجدد جانبازان شیمیایی به دلیل تشدید عالیم با سن ($P=0.016$)، جنس ($P=0.05$)، نمرات کوموربیدیتی ($P=0.008$) شدت عالیم اضطرابی ($P=0.05$) و افسردگی ($P=0.05$) همبستگی معنی دار آماری را نشان داد. بستری مجدد با مقادیر VC شدت عالیم اضطرابی ($P=0.05$) و افسردگی ($P=0.05$) همبستگی معنی دار آماری را نشان نداد. FEV1 predicted ($P=0.353$) و FVC predicted ($P=0.664$) ارتباط آماری معنی داری نشان نداد. عوامل پیش‌بینی کننده بستری مجدد در مبتلایان به بیماری انسدادی مزمن ریه نمرات کوموربیدیتی ($P=0.007$) و اضطراب ($P=0.040$) بودند که طبق فرمول زیر بستری مجدد را پیش‌بینی می‌کردند:

$$\text{Logit(readmission)} = 0.19 * \text{comorbidity (unit)} + 0.15 * \text{anxiety (unit)} - 3.93$$

بحث: بر اساس یافته‌های مطالعه حاضر، میزان ابتلا به بیماری‌های همزمان جسمی و همچنین شدت عالیم اضطرابی عامل خطرساز بستری مجدد جانبازان شیمیایی مبتلا به بیماری مزمن ریوی به دلیل تشدید عالیم محسوب می‌شوند. توجه به چنین متغیرهایی، مدیریت بهداشتی جانبازان را در رویکرد کاهش هزینه‌های گراف تحملی ناشی از بستری‌های مکرر جانبازان شیمیایی یاری خواهد نمود.

کلمات کلیدی: بستری مجدد، جانبازان شیمیایی، عوامل خطر، تشدید عالیم ریوی

۱- استادیار- دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌الله (عج)- نویسنده مسئول

۲- استادیار- دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌الله (عج)

۳- پژوهش عمومی، واحد تحقیقات بالینی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌الله (عج)

مقدمه

بیماری‌های مرتبط با مصرف مواد و الكل گزارش کرده اند (۳۹) و (۴۰). مطالعه‌ای با بررسی میزان ابتلا به بیماری‌های نیازمند بستری در ۵۴۷۰۷۶ نظامی آمریکایی شرکت کننده در جنگ خلیج فارس در سال ۱۹۹۱، شایعترین علل بستری این جمعیت را ابتلا به بیماری‌های عفونی، نوپلاسم‌ها، بیماری‌های متابولیک، اندوکرین و تعذیبه‌ای و بیماری‌های خونی، روانی، سیستم عصبی، سیستم گردش خون، سیستم تنفسی، سیستم گوارشی، سیستم اداری-تناسی، پوست، سیستم اسکلتی-عضلانی و صدمات و مسمومیت‌ها گزارش نموده است. مطالعه دیگری با بررسی میزان بستری نظامیان حاضر در جنگ خلیج فارس نشان داد که ۱/۵٪ کل نیرو‌ها، پس از جنگ، تنها به دلیل اختلالات روانی نظیر اختلالات مصرف مواد و الكل در بیمارستان بستری می‌شوند.

با توجه به تحملی بار اقتصادی بستری جانبازان بر سیستم‌های ارائه کننده خدمات سلامت، انجام تحقیقات بیشتر در این زمینه و تلاش در جهت انجام اقدامات پیشگیرانه در مجروهین و همچنین پرستن نظامی مورد تاکید قرار گرفته است (۱). مطالعه حاضر با هدف بررسی عوامل خطر ساز مرتبط با بستری مجدد جانبازان شیمیایی مبتلا به بیماری مزمن ریه انجام گردید.

مواد و روش‌ها

در مطالعه‌ایnde نگر حاضر، ۶۶ جانباز شیمیایی مبتلا به بیماری مزمن ریوی از میان ساکنین سرددشت در سال ۱۳۸۵ به روشن تصادفی ساده برای شرکت در مطالعه انتخاب شدند و برای بروز بستری مجدد به دلیل تشید عالیم، به مدت شش ماه مورد پیگیری قرار گرفتند. در مطالعه حاضر، مانند برخی از مطالعات پیشین، تنها بستری مریوط به تشید عالیم ریوی ثبت گردید (۲۰ و ۲۱ و ۲۳). بستری بیش از ۱ مورد در طی ۶ ماه پیگیری به صورت بستری مجدد تعریف شد.

مشخصات دموگرافیک (سن، جنس، وضعیت تأهل، سطح درآمد ماهیانه و سطح تحصیلات)، یافته‌های اسپیرومتری (VC Predicted و FEV1 Predicted)، کوموربیدیتی جسمی (Ifudu) و شدت علائم اضطراب و افسردگی

خردل گوگردی مسؤول وارد آمدن خسارت‌های زیادی در طی جنگ جهانی اول بوده است. این عامل جنگی همچنین در جنگ میان ایران و عراق، به میزان وسیعی توسط نیروهای نظامی عراق، علیه نیروهای نظامی و غیر نظامی ایرانی مورد استفاده قرار گرفت (۱). بر اساس یک برآورد اپیدمیولوژیک، نزدیک به ۳۴۰۰۰ ایرانی در طی جنگ ایران و عراق (۱۹۸۰ - ۱۹۸۸)، در معرض گاز خردل قرار گرفته اند. این عامل به صورت اولیه قادر است صدمات شیمیایی شدیدی را در برخی از ارگان‌های اصلی بدن ایجاد کند. شایعترین عارضه مزمن جسمی در افراد مواجه شده با این عامل ضایعات مزمن ریوی است (۴).

اگرچه برخی اختلاف نظرها در زمینه پاتولوژی اصلی بیماری مزمن ریوی ناشی از مواجهه با گاز خردل وجود دارد، عده‌ای آسم، برونشیت مزمن، برونشکتازی و بیماری‌های بافت بینایی‌ی ریه شامل فیبروز ریوی (۱۰ و ۱۱) را در آسیب دیدگان شیمیایی، عامل اصلی عالیم دانسته اند. با این وجود، بسیاری از محققین معتقدند که بیماری مزمن ریوی در این افراد نوعی بیماری انسدادی مزمن ریه می‌باشد (۵). این بیماران دارای نشانه‌های غیر طبیعی رادیولوژیک قفسه صدری (high resolution computerized tomography (HRCT)، از قبیل ضخیم شدن دیواره برونشی در ۱۰۰٪ موارد، بیماری بافت بینایی‌ی ریه (lung interstitial disease (ILD) در ۸۰٪، برونشکتازی در ۲۶٪ و آمفیزم در ۲۴٪ موارد بوده اند (۶). گزارش‌های پاتولوژیک اخیر از بیوپسی ریوی جانبازان شیمیایی دارای سابقه تماس با گاز خردل، برونشیولیت اوبلیتران را به عنوان یافته اصلی پاتولوژیک در این بیماران معرفی می‌کند (۷) (۱۵ و ۸ و ۲۳).

مرور متون اگرچه هیچ مطالعه‌ای را با هدف بررسی عوامل خطرزای بستری به علت تشید عالیم ریوی در جانبازان شیمیایی مبتلا به بیماری مزمن ریه نشان نداد، اما مطالعاتی به دنبال حوادث جنگی، در بررسی مجروهین جنگی، دفاتر افزایش میزان بستری در بیمارستان ناشی از اختلالاتی نظیر

تا ۳ (وجود بیماری همزمان به صورت شدید) را بدست می دهد. نمره کلی کوموربیدیتی حاصل جمع نمرات بدست آمده از بررسی فوق می باشد. به این ترتیب مقیاس فوق در محدوده ۴۲ - ۰ قرار می گیرد که نمره بالاتر نمایانگر کوموربیدیتی بیشتر می باشد (۲۶). به علت بررسی ابتلای همزمان جسمی در این مطالعه، گزینه مربوط به اختلالات روانی و به دلیل ابتلای شیمیایی بیماران، گزینه بیماری های تنفسی برای این مطالعه حذف گردید. پرسشنامه Hospital Anxiety Depression Scale (HADS) به منظور بررسی عالیم اضطراب و افسردگی استفاده گردید که شامل ۱۴ پرسش، متشکل از دو زیرمجموعه اضطراب و افسردگی است. هر پرسش دارای چهار گزینه است که بیشترین نمره اضطراب و افسردگی در این پرسشنامه ۲۱ می باشد. نمره بالاتر از ۱۱ در هر یک از زیرمجموعه ها نشانگر ابتلای رونپزشکی می باشد (۲۷). این پرسشنامه توسط متظری و همکاران در سال ۲۰۰۳ برای استفاده در بیماران ایرانی validate گردیده است (۲۸). HADS یک ابزار رایج برای ارزیابی اختلالات اضطراب و افسردگی در میان محققین ملیت های مختلف می باشد و استفاده از آن از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۲ در مقالات منتشر شده تقریباً چهار برابر شده است (۲۹).

آنالیز آماری با استفاده از نرم افزار SPSS for Windows version 13 انجام شد. متغیر های کمی با استفاده از شاخص های مرکزی و پراکندگی و متغیر های کیفی با استفاده از جداول فراوانی توصیف شد. مقایسه نمرات اضطراب و افسردگی و کوموربیدیتی در بیماران دارا و فاقد بستری مجدد با استفاده از تست تی مستقل، ارتباط متغیر های کیفی با بستری مجدد توسط تست مجذور کای و تعیین عوامل پیش بینی کننده بستری مجدد در جمعیت مورد مطالعه با استفاده از رگرسیون چند متغیره مورد بررسی قرار گرفت. P کمتر از ۰/۰۵ به عنوان سطح معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته ها

۶۴ نفر (۵۶%) از بیماران مرد بودند. محدوده و میانگین (انحراف معیار) سن بیماران به ترتیب برابر ۷۹ - ۲۰ و $49/9 \pm 10/8$ سال

(HADS) و همچنین قد و وزن در کلیه شرکت کنندگان در ابتدای مطالعه ثبت گردید. شاخص توده بدنی (BMI) با تقسیم وزن بر حسب کیلوگرم بر مجلدor قد بر حسب متر برای تمام بیماران محاسبه گردید.

ابتلا به بیماری های همزمان جسمی (کوموربیدیتی) توسط مقیاس Ifudu سنجیده شد. این مقیاس عددی به منظور سنجش کوموربیدیتی در بیماران تحت همودیالیز طراحی شده است و دارای ۱۴ جزء، به منظور بررسی عملکرد ۱۴ سیستم اصلی بدن می باشد. بیماری های تشخیص داده زیر در این مقیاس مورد بررسی قرار می گیرند: ۱) آنتین پایدار ischemic یا انفارکتوس میوکارد (بیماری ایسکمیک قلبی) (heart disease)، ۲) سایر مشکلات قلبی-عروقی (پرساری خون، نارسایی احتقانی قلب، کاردیومیوپاتی، سایر بیماری های غیر ایسکمیک) (nonischemic heart disease/hypertension)، ۳) بیماری تنفسی (disease)، ۴) نروپاتی اتونومیک (گاستروپارازی، اسهال، سیستوپاتی، آبستیپیشن، هیپوتنشن ارتوستاتیک)، ۵) سایر مشکلات نرولوژیک (autonomic neuropathy)، ۶) حوادث عروقی مغز یا حمله مغزی (other neurologic disease)، ۷) عفونت ها شامل ایدز (musculoskeletal disease)، ۸) بیماری کبد، پانکراس و سیستم صفراوی (infection)، ۹) مشکلات دارای منشا (hepatitis، اختلال هپاتیک، نقص آنزیمی پانکراس)، ۱۰) مشکلات ستون مهره، مشکلات درد ناحیه پشت یا آرتربیت (pancreas، biliary disease)، ۱۱) اختلال خونی (به غیر از آنمی)، ۱۲) حدت بینایی تا کوری (hematologic disease)، ۱۳) اختلالات درد ناحیه پشت یا آرتربیت مشکلات ستون مهره، مشکلات درد ناحیه پشت یا آرتربیت (low back pain, spine, joint disorders)، ۱۴) بینایی (کاهش حدت بینایی تا کوری)، ۱۵) قطع عضو (از قطع انگشت تا اندام)، ۱۶) تحانی (limb amputation)، ۱۷) اختلالات روانی (نوروز، افسردگی، جنون)، ۱۸) بیماری های سیستم ادراری-تناسلی (genitourinary)، ۱۹) هر جزء، نمره بین صفر (فقدان بیماری همزمان disease). هر جزء، نمره بین صفر (فقدان بیماری همزمان)

بستری شدن مجدد جانبازان شیمیایی به دلیل تشدید عالیم ریوی با وضعیت تأهل، سطح تحصیلات و سطح درآمد ماهیانه ارتباط آماری معنی داری نشان نداد ($P > 0.05$). در جانبازان شیمیایی دارا و فاقد بستری مجدد به دلیل تشدید عالیم ریوی، مقادیر VC predicted، FVC predicted، FEV1 predicted، FVC و شاخص توده بدنی اختلاف آماری معنی داری نشان نداد ($P > 0.05$). در جانبازان شیمیایی دارای تجربه بستری مجدد و فاقد تجربه بستری مجدد، سن ($P = 0.016$) و نمرات کوموربیدیتی ($P = 0.008$) و اضطراب ($P = 0.05$) و افسردگی ($P = 0.05$) اختلاف آماری معنی داری نشان داد. (جدول ۱ و ۲)

عوامل پیش بینی کننده بستری مجدد:

اگر چه آنالیز تک متغیره، بستری در بیمارستان با سن، و جنس نیز ارتباط معنی دار آماری را نشان داده بود، اما بکارگیری لوگستیک رگرسن نشان داد که متغیرهای پیشگویی کننده بستری در بیمارستان شامل نمرات کوموربیدیتی ($P = 0.007$) و اضطراب ($P = 0.040$) بوده است. بدین وسیله، پیش بینی بستری مجدد در جانبازان شیمیایی طبق فرمول زیر محاسبه می گردد: (جدول ۳)

$$\text{Logit(readmission)} = 0.19 * \text{comorbidity (unit)} + 0.15 * \text{anxiety (unit)} - 3.93$$

بحث:

مطالعه حاضر به بررسی اثر متغیرهای دموگرافیک، اسپیرومتری، روانی و ابتلا به بیماری های همزمان بر بستری مجدد در جانبازان شیمیایی اختصاص داشته است. از میان عواملی نظری سن، جنس، وضعیت تأهل، سطح تحصیلات، سطح درآمد ماهیانه، درصد جانبازی، درصد شیمیایی، شاخص توده بدنی، مقادیر VC predicted، FVC predicted، FEV1 predicted، FVC و نمرات کوموربیدیتی، اضطراب و افسردگی، تنها عوامل خطرساز تشدید عالیم ریوی جانبازان شیمیایی شامل تعداد بیماری های همزمان جسمی و شدت عالیم اضطرابی بوده است.

بود.

۸۴ نفر (۸۸٪) از بیماران متأهل و ۱۲ نفر (۱۲٪) مجرد بودند. ۷۵ نفر (۷۸٪) از بیماران تحصیلات زیر دیپلم و ۱۲ نفر (۲۲٪) دارای تحصیلات دیپلم و بالاتر بودند. ۲۴ نفر (۲۵٪) دارای درآمد ماهیانه کمتر از ۲۰۰ هزار تومان و ۷۲ نفر (۷۵٪) دارای درآمد ماهیانه بالاتر از ۲۰۰ هزار تومان بودند. محدوده و میانگین (انحراف معیار) درصد جانبازی به ترتیب برابر 70 ± 10 و 11 ± 33 درصد بود. محدوده و میانگین (انحراف معیار) شاخص توده بدنی به ترتیب برابر 10 ± 40 و 7 ± 23 درصد بود. محدوده و میانگین (انحراف معیار) شاخص توده بدنی به ترتیب برابر $26/6 \pm 3/9$ و $14/9 \pm 3/6$ بود. محدوده و میانگین (انحراف معیار) نمره کوموربیدیتی به ترتیب برابر $15 \pm 3/8$ و $8 \pm 3/8$ بود.

محدوده و میانگین (انحراف معیار) VC predicted به ترتیب برابر 10.9 ± 41 و 13 ± 84 درصد بود. محدوده و میانگین (انحراف معیار) FEV1 predicted به ترتیب برابر 10.1 ± 34 و 15 ± 79 درصد بود. محدوده و میانگین (انحراف معیار) FVC به ترتیب برابر 10.9 ± 46 و 12 ± 12 درصد بود.

۸۲ درصد بود.

بستری مجدد و طول مدت اقامت در بیمارستان:

در طی شش ماه پیگیری، ۲۳ نفر (۲۴٪) از جانبازان شیمیایی، بیش از یک بار در بیمارستان به دلیل تشدید عالیم ریوی بستری شدند. محدوده و میانگین (انحراف معیار) طول مدت بستری در جانبازان شیمیایی دارای بستری مجدد به ترتیب برابر 50 ± 11 و 11 ± 23 روز بود.

ارتباط متغیرهای دموگرافیک، بالینی و روانشناسی با بستری مجدد در بیمارستان:

بستری مجدد جانبازان شیمیایی به دلیل تشدید عالیم ریوی با جنس ارتباط آماری معنی داری نشان داد ($P = 0.05$).

جدول ۱: تعداد (فراوانی) ویژگی های دموگرافیک در جمعیت تحت مطالعه

معنی داری (P)	فاقد تجربه بسترهای مجدد N=۷۳	دارای تجربه بسترهای مجدد N=۲۳	زیر گروه	
۰/۰۵	(٪۷۱) ۵۲	(٪۵۲) ۱۲	مرد	جنس
	(٪۲۹) ۲۱	(٪۴۸) ۱۱	زن	
۰/۴۱۶	(٪۸۹) ۶۵	(٪۸۳) ۱۹	متاهل	وضعیت تأهل
	(٪۱۱) ۸	(٪۱۷) ۴	مجرد	
۰/۵۱۲	(٪۲۳) ۱۷	(٪۳۰) ۷	کمتر از ۲۰۰ هزار تومان	سطح درآمد ماهیانه
	(٪۷۷) ۵۶	(٪۷۰) ۱۶	بیشتر از ۲۰۰ هزار تومان	
۰/۵۱۲	(٪۷۷) ۵۶	(٪۸۳) ۱۹	کمتر از دپلم	سطح تحصیلات
	(٪۲۳) ۱۷	(٪۱۷) ۴	دپلم یا بیشتر	
Chi-Square Tests				

جدول ۲: میانگین (انحراف معیار) متغیرهای مرتبط در جمعیت مورد مطالعه

معنی داری (P)	فاقد تجربه بسترهای مجدد N=۷۳	دارای تجربه بسترهای مجدد N=۲۳	
۰/۰۱۶	۴۸/۳ ± ۱۰/۸	۵۴/۶ ± ۹/۵	سن
۰/۲۵۸	۲۶/۸ ± ۴/۰	۲۵/۸ ± ۳/۲	شاخص توده پدنزی
۰/۰۰۸	۳/۲ ± ۲/۳	۵/۸ ± ۴/۵	کوموربیدیتی
۰/۰۵	۱۲/۳ ± ۳/۸	۱۴/۰ ± ۳/۸	اضطراب
۰/۰۵	۱۱/۴ ± ۳/۱	۱۳/۰ ± ۳/۶	افسردگی
۰/۱۳۰	۳۲ ± ۱۰	۳۷ ± ۱۴	درصد جانبازی
۰/۲۴۰	۲۳ ± ۷	۲۵ ± ۸	درصد شیمیایی
۰/۸۹۸	۸۳ ± ۱۳	۸۴ ± ۱۲	VC predicted
۰/۹۹۳	۸۳ ± ۱۲	۸۳ ± ۱۳	FVC predicted
۰/۸۰۳	۷۹ ± ۱۴	۷۸ ± ۱۵	FEV1 predicted
Mann-Whitney Test			

جدول ۳: عوامل پیش بینی کننده بسترهای مجدد در جانبازان شیمیایی

Variables	OR	β	P value	95% CI for OR	
				Lower	Upper
Comorbidity	0.93	0.19	0.007	1.05	1.38
Anxiety	0.31	0.15	0.040	1.01	1.35
Constant	29.00	-3.93	0.001	-	-

CI: confidence interval

OR: odds ratio

رابطه نیز برخی مطالعات در توافق با یافته های این مطالعه، کهولت سن را به میزان قابل توجهی با افزایش خطر تشید بیماری همراه دانسته اند (۱۹).

اگر چه همچون مطالعه حاضر، برخی از مطالعات عدم وجود همراهی میان سطح FEV1 و تشید بیماری انسدادی مزمن ریه را گزارش کرده اند و FEV1 را عامل پیش بینی کننده بستری مبتلایان به بیماری انسدادی مزمن ریه نمی دانند (۲۰ و ۲۱ و ۲۳)، اما در برخی از مطالعات نیز برخلاف یافته های مطالعه حاضر اختلال عملکرد ریوی یک عامل پیش بینی کننده مهم برای بستری شدن این بیماران می باشد (۱۷ - ۱۹). اگر چه در این مطالعات نیز آنالیز داده ها به کلی متفاوت بوده است (۲۱ و ۳۱)، که می تواند تا حدودی توجیه کننده این تفاوت ها باشد.

همچنین برخلاف یافته های مطالعه حاضر، شاخص توده بدنی مبتلایان به COPD پایین به عنوان عامل خطرساز بستری در بیمارستان گزارش شده است (۱۸ و ۲۱) و با پیش آگهی مبتلایان به بیماری انسدادی مزمن ریه مرتبط بوده است (۳۲).

اگر چه در مطالعه حاضر، نمرة اضطراب، (و نه افسردگی)، به عنوان عامل پیش بینی کننده بستری مجدد جانبازان شیمیایی به دلیل تشید عالیم شناخته شد، اما در مطالعه ای با بررسی همزمان جمعیتی شامل مبتلایان به آسم و بیماری انسدادی مزمن ریه، اضطراب و افسردگی هر دو خطر تشید بیماری انسدادی مزمن ریه پس از درمان اورژانس را افزایش داده اند (۳۳). در بررسی بیماران مرد مبتلا به بیماری انسدادی مزمن ریه، عوامل روانپزشکی نظیر بدین شدن در مورد پیش آگهی بیماری خود، در میان مبتلایان دارای عود، رایج تر بوده است (۳۴). برخلاف یافته های مطالعه حاضر، در تحقیق دیگری، اضطراب عامل پیش بینی کننده بزرگی برای موارد بستری در بیمارستان ناشی از تشید حاد بیماری انسدادی مزمن ریه در بیماران مسن (۶۰ تا ۸۹ سال) اعلام گردید (۳۵). در مطالعات بیماران مبتلا به آسم نیز شیوع بالای اختلالات روانپزشکی و مشکلات روانی گزارش شده است (۳۶). این می تواند به معنی همراهی میان شدت آسم و ناتوانی روانی باشد. البته در برخی مطالعات نیز به طور کلی ارتباطی میان سلامت روانی مبتلایان و خطر عود بیماری انسدادی مزمن ریه

یافته های مطالعه حاضر نشان داد که به دنبال پیگیری شش ماهه، ۲۴٪ جانبازان شیمیایی، بیش از یک بار به دلیل تشید عالیم ریوی، بستری مجدد در بیمارستان را تجربه می کنند. در مطالعه ای که به منظور بررسی بستری مجدد در بیماران ترخیص شده با تشخیص نارسایی مزمن قلب، بیماری انسدادی مزمن ریه و دیابت ملیتوس انجام شد، نشان داده شد که بیماران در فاصله ۲۸ روز اول پس از ترخیص %۸/۶ و در فاصله روز ۲۹ تا ۱۸۰ پس از ترخیص %۲۰/۸ ، سابقه بستری مجدد داشتند (۱۰۰). این آمار در مطالعه دیگری طی پیگیری ۹۰ روزه معادل %۲۳ گزارش شد (۱۰۱). همچنین در مطالعه دیگری، بستری مجدد ناشی از تشید بیماری انسدادی مزمن ریه در طی یک سال پیگیری، %۵۸ ذکر گردید. تفاوت در نتایج حاصل از مطالعات مختلف علاوه بر اختلاف در حجم و ویژگی های نمونه ها ممکن است ناشی از تفاوت در طول مدت پیگیری، بررسی مبتلایان به بیماری های متفاوت و حتی در برخی موارد ارزیابی بستری مجدد ترکیبی از مبتلایان به بیماری های مختلف باشد (۱۰۰ و ۱۰۱). همچنین عدم وجود تعریف دقیق عملی برای مطالعات در این زمینه (۳۰) می تواند عامل این تفاوت ها باشد، در مطالعه حاضر، همچون برخی از مطالعات گذشته، هر گونه بستری ناشی از بیماری انسدادی مزمن ریه مورد سنجش قرار داده شد (۲۰ و ۲۱ و ۲۳ و ۳۲).

مطالعات پیشین، عملکرد نامطلوب ریوی (۱۹ - ۱۷)، کهولت سن (۱۹)، کیفیت زندگی نامطلوب (۱۱ و ۲۰)، عملکرد فیزیکی کم (۱۷ و ۲۰)، سابقه تعدد دفعات عود در گذشته (۱۱)، سابقه بستری پیشین (۱۷ و ۱۸)، سابقه درمان طولانی (۱۸)، مدت تحت اکسیژن تراپی (۱۸)، هیپرتنشن و هیپرتنشن ریوی (۲۱) را به عنوان عوامل خطرساز بستری مبتلایان به بیماری انسدادی مزمن ریه به دلیل تشید عالیم ریوی گزارش کرده اند.

برخلاف نتایج مطالعه حاضر، مطالعات متعددی عدم تأثیر سن و جنس را بر میزان بستری مبتلایان به بیماری انسدادی مزمن ریه گزارش کرده اند (۱۱ و ۱۸ و ۲۰ و ۲۱). اما در این

یافت نشده است (۲۵).

یافته های مطالعه حاضر نشان داد که شدت بیماری های همزمان جسمی و همچنین شدت عالیم اضطرابی عوامل خطر بستری مجدد جانبازان شیمیایی به دلیل بیماری مزمن ریه می باشند. توجه به هزینه های گراف تحمل شده به دلیل بستری مجدد در جانبازان شیمیایی و قابل کنترل بودن عوامل پیش بینی کننده وقوع بستری های مجدد، بیانگر خصوصت تلاش در جهت پیشگیری و درمان عوامل خطر ساز با کمک گرفتن از همکاری متخصصین مربوطه نظیر روانپژشکان در کنار تیم درمانی بیماری زمینه ای شیمیایی می باشد.

منابع

- Reports of specialists appointed by the Secretary General to investigate allegations by the Islamic Republic of Iran concerning the use of chemical weapons. (1986) New York, NY: Security Council of the United Nations, Document S/16433.
- Reports of specialists appointed by the Secretary General to investigate allegations by the Islamic Republic of Iran concerning the use of chemical weapons. New York: Security Council of the United Nations document S/16433; 1986.
- Ghanei M, Mokhtari M, Mir Mohammad M, Aslani J. Bronchiolitis obliterans following exposure to sulfur mustard: chest high resolution computed tomography. European Journal of Radiology 52 (2004) 164–169.
- Khateri S, Ghanei M, Keshavarz S, Soroush M, Haines D. Incidence of lung, eye, and skin lesions as late complications in 34,000 Iranians with wartime exposure to mustard agent. J Occup Environ Med 2003;45(11):1136–43.
- Emad A, Rezaian G.R. Immunoglobulins and

وضعیت روانپژشکی در مبتلایان به بیماری های مزمن ریه از اهمیت ویژه ای برخوردار است. همراهی واضحی میان وضعیت سلامت و اضطراب و افسردگی و افزایش خطر بستری مجدد در بیماران مبتلا به اضطراب که از وضعیت سلامت نامطلوبی برخوردارند، گزارش شده است (۱۰). بیماران بستری شده مبتلا به بیماری انسدادی مزمن ریه شیوع بالایی از اضطراب و افسردگی را نشان داده اند (۳۷). علائم مبتلایان به بیماری انسدادی مزمن ریه نظیر تنگی نفس، محدودیت حرکت و عود های مکرر احتمالاً میتواند علتی برای اضطراب مبتلایان به بیماری انسدادی مزمن ریه محسوب گردد. همچنین با توجه به اینکه مصرف سیگار در مبتلایان به اضطراب افزایش می یابد، بنابراین اختلالات روانپژشکی می توانند از طریق تشدید مصرف سیگار، به تشدید عالیم بیماران منجر گرددند (۳۸).

از آنجایی که بخش اعظم بار اقتصادی تحملی از سوی جانبازان شیمیایی مبتلا به بیماری مزمن ریوی بر فرد، اطرافیان و جامعه، به دوره های تشدید بیماری ریوی و بستری مجدد اختصاص دارد، شناخت عوامل خطر تشدید بیماری و بستری مجدد جانبازان شیمیایی، یک اولویت به نظر می رسد. این عوامل خطرساز می تواند جهت کاهش موارد تشدید و در نتیجه کاهش نیاز به بستری مجدد این بیماران کاربرد یابد

از محدودیت های مطالعه حاضر، عدم سنجش برخی از عوامل خطرساز دیگر از قبیل تعداد دفعات بستری در گذشته و وضعیت سلامت و کیفیت زندگی بیماران قابل ذکر است. همچنین نوع دارویی مصرفی با وجود آنکه ممکن است در بستری مجدد موثر باشد، بررسی نگردید. محدود بودن تعداد نمونه ها را نیز می توان به عنوان سومین محدودیت مطالعه حاضر ذکر نمود. عدم امکان آنالیز برخی از متغیرها از جمله سطح درآمد به صورت کمی (به دلیل سنجش آن به صورت کیفی) از دیگر نقاط ضعف مطالعه حاضر محسوب می شود.

- War: U.S. Armed Forces, June 1, 1991-September 30, 1993. *J Clin Epidemiol.* 1999 Dec;52(12):1267-78.
12. Gray GC, Kang HK. Healthcare utilization and mortality among veterans of the Gulf War. *Philos Trans R Soc Lond B Biol Sci.* 2006 Apr 29;361(1468):553-69.
13. Osman LM, Godden DJ, Friend JAR, Legge JS, Douglas JG. Quality of life and hospital readmission in patients with chronic obstructive pulmonary disease. *Thorax* 1997;52:67-71.
14. Kessler R, Faller M, Fourgaut G, Mennecier B, Weitzenblum E. Predictive factors of hospitalization for acute exacerbation in a series of 64 patients with chronic obstructive pulmonary disease. *Am J Respir Crit Care Med* 1999;159:158-164.
15. Decramer M, Gosselink R, Troosters T, Verschueren M, Evers G. Muscle weakness is related to utilization of health care resources in COPD patients. *Eur Respir J* 1997; 10: 417-423.
16. Ifudu O, Paul HR, Homel P, Friedman EA. Predictive value of functional status for mortality in patients on maintenance hemodialysis. *Am J Nephrol.* 1998; 18: 109-116.
17. Zigmond AS and Snaith PR. The Hospital Anxiety and Depression Scale. *Acta Psychiatr Scand* 1983, 67:361-370.
18. Montazeri A, Vahdaninia M, Ebrahimi M, Jarvandi S. The Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS): translation and validation study of the Iranian version. *Health and Quality of Life Outcomes* 2003, 1:14.
- cellular constituents of the BAL fluid of patients with sulfur mustard gas-induced pulmonary fibrosis, *Chest* 115 (1999) 1346-1351.
6. Bijani Kh, Moghadamnia AA. Long-term effects of chemical weapons on respiratory tract in Iraq-Iran war victims living in Babol (North of Iran). *Ecotoxicol Environ Saf* 2002;53(3):422-4.
7. Bagheri MH, Hosseini SK, Mostafavi SH, Alavi SA. High-resolution CT in chronic pulmonary changes after mustard gas exposure. *Acta Radiol* 2003;44(3):241-5.
8. Hobfoll SE, Spielberger CD, Breznitz S, Figley C, Folkman S, Lepper-Green B, Meichenbaum D, Milgram NA, Sandler I, Sarason I, et al. War-related stress: addressing the stress of war and other traumatic events. *Am Psychol* 1991;46: 848-55.
9. Sutker PB, Uddo M, Brailey K, Allain AN, Errera P. Psychological symptoms and psychiatric diagnoses in Operation Desert Storm troops serving Graves registration duty. *J Traumatic Stress* 1994;7:159-71.
10. Gray G.C. Coate B.D. Anderson C.M. Kang H.K. Berg W. Wignall S. Knoke J.D. Barrett-Connor E. The Postwar Hospitalization Experience Of U.S. Veterans Of The Persian Gulf War. *N Engl J Med* 1996;335:1505-13.
11. Drugosz LJ, Hocter WJ, Kaiser KS, Knoke JD, Heller JM, Hamid NA, Reed RJ, Kendler KS, Gray GC. Risk factors for mental disorder hospitalization after the Persian Gulf

25. Garcia-Aymerich J, Monso E, Marrades RM, Escarrabill J, Felez MA, Sunyer J, Anto JM; EFRAM Investigators. Risk factors for hospitalisation for a chronic obstructive pulmonary disease exacerbation. *Am J Respir Crit Care Med* 2001;164:1002–1007.
26. Miravitlles M, Guerrero T, Mayordomo C, Sánchez-Agudo L, Nicolau F, Segú JL. Factors associated with increased risk of exacerbation and hospital admission in a cohort of ambulatory COPD patients: a multiple logistic regression analysis. *Respiration* 2000;67:495–501.
27. Seemungal TAR, Donaldson GC, Paul EA, Bestall JC, Jeffries DJ, Wedzicha JA. Effects of exacerbation on quality of life in patients with chronic obstructive pulmonary disease. *Am J Respir Crit Care Med* 1998;157:1418–1422.
28. Collet JP, Shapiro P, Ernst P, Renzi T, Ducruet T, Robinson A. the PARI-IS Study Steering Committee and Research Group. Effects of an immunostimulant agent on acute exacerbations and hospitalizations in patients with chronic obstructive pulmonary disease. *Am J Respir Crit Care Med* 1997; 156: 1719-1724
29. Landbo C, Prescott E, Lange P, Vestbo J, Almdal TP. Prognostic value of nutritional status in chronic obstructive pulmonary disease. *Am J Respir Crit Care Med* 1999; 160: 1856-1861
30. Dahlén I, Janson C. Anxiety and depression are related to the outcome of emergency treatment in patients with obstructive pulmonary disease. *Chest* 2002;122:1633–1637.
31. Stehr, DE, Klein, BJ, Murata, GH
19. Bjelland I, Dahl AA, Tangen Haug T and Neckelmann The validity of the Hospital Anxiety and Depression Scale: an updated literature review *J Psychosom Res* 2002, 52:69-77.
20. Brand C, Sundararajan V, Jones C, Hutchinson A, Campbell D. Readmission patterns in patients with chronic obstructive pulmonary disease, chronic heart failure and diabetes mellitus : an administrative dataset analysis. *Intern Med J*. 2005 May;35(5):296-9.
21. Smith DM, Giobbie-Hurder A, Weinberger M, Oddone EZ, Henderson WG, Asch DA, Ashton CM, Feussner JR, Ginier P, Huey JM, Hynes DM, Loo L, Mengel CE. Predicting non-elective hospital readmissions: a multi-site study. Department of Veterans Affairs Cooperative Study Group on Primary Care and Readmissions. *J Clin Epidemiol*. 2000 Nov;53(11):1113-8.
22. Almagro P, Barreiro B, de Echagüen A.O, Quintana S, Carballera M.R, Heredia J.L, Garau J. Risk Factors for Hospital Readmission in Patients with Chronic Obstructive Pulmonary Disease. *Respiration* 2006;73:311-317
23. Madison JM, Irwin RS. Chronic obstructive pulmonary disease. *Lancet* 1998; 352: 467-473
24. Garcia-Aymerich J, Farrero E, Felez MA. Risk factors of re-admission to hospital for a COPD exacerbation: a prospective study. *Thorax* 2003;58:100–105.

- visits for asthma. Thorax. 1995 May;50(5):520-4.
35. Gudmundsson G, Gislason T, Janson C, Lindberg E, Hallin R, Ulrik C, S, Brøndum E, Nieminen M, M, Aine T, Bakke P. Risk factors for rehospitalisation in COPD: role of health status, anxiety and depression .Eur Respir J 2005; 26:414-419.
36. Lasser K, Boyd JW, Woolhandler S, Himmelstein DU, McCormick D, Bor DH. Smoking and mental illness. A population-based prevalence study. JAMA 2000;284:2606–2610.
37. Aghanwa HS, Erhabor GE. Specific psychiatric morbidity among patients with chronic obstructive pulmonary disease in a Nigerian general hospital. J Psychosom Res 2001;50:179–183.
- Emergency department return visits in chronic obstructive pulmonary disease: the importance of psychosocial factors. Ann Emerg Med 1991;20,1113-1116
32. Yohannes, A, Baldwin, R, Connolly, M Depression and anxiety in elderly outpatients with chronic obstructive pulmonary disease: prevalence, and validation of the BASDEC screening questionnaire. Int J Geriatr Psychiatry 2000;15,1090-1096.
33. Harrison, BD Psychosocial aspects of asthma in adults. Thorax 1998;53,519-525.
34. Dales RE, Schweitzer I, Kerr P, Gougeon L, Rivington R, Draper J. Risk factors for recurrent emergency department